

Almindelighed af praktiske Grunde være saa fimpel, at den ikke vil kunne medføre nogen egentlig Fare for selve Kunstværket. Man benytter den jo væsentlig til Gjengivelser, som skulle optages i Blade, i Billedblade, og de Billeber, som der fremkomme, ville vanskelig kunne konkurrere med Arbeider, der have noget egentligt Kunstværk. Det hører ogsaa til Sjælbenhederne, at saadanne Billeber blive tagne enten af svenske, norske eller danske Arbeider, de tages i Almindelighed af Blade fra det øvrige Europas større Lande, Frankrig, England, Lydsffland o. s. v. Jeg tror altsaa heller ikke, at der er nogen synderlig Trang tilstede til gjensidig Bestyttelse for Kunstnerne paa dette Omraade, hvor det jo, som sagt, væsentlig vil komme an paa Udvælsesmaaden og den Omhyggelighed, hvormed den sker, om en saadan Gjengivelse skulde kunne medføre nogen Skade for det paagjældende Kunstværk, hvilket jo ialtfald heller ikke vil være tilstede paa dette Omraade, forsaavidt Kunstværket er fremtraadt som en Enhed. Der er heller ikke, saavidt mig bekjendt, hverken fra det ene eller det andet af de tre nordiske Riger fremkommet nogen Klage over Eftergjørelse af Kunstarbeider, og der har heller ikke lydt noget Ønske om at udstrække den Bestyttelse, der er ydet for den litterære Eiendomsret, ogsaa til Kunstværker. Dette er Grunden til, at man ikke hidtil har fundet Anledning til at foretage Skridt i denne Retning.

Forespørgeren (Bajer): Jeg tør ikke sige, at det Svar, som den ærede Indenrigsminister gav, og som jeg isvrigt takker for, var meget tilfredsstillende, idet det nemlig derved oplyses, at der ikke er foretaget Noget for at fremme denne Sag videre, siden den sidst var under Dmtale her. Den ærede Minister gennemgik dernæst de forskjellige Spørgsmaal om, hvem og hvad der vilde blive beskyttet, og kom til det Resultat, at det, der i det Spieste kunde være Tale om, at der var større Trang til at beskytte, var den mekaniske Gjengivelse af et Kunstværk ved Systryk. Men den ærede Minister kom dog i det Hele taget til det Resultat, at der ikke var stor Trang til en saadan Bestyttelse, og derfor var der ikke foretaget videre. Dette Spørgsmaal vil jeg lade staa hen, da jeg ikke for Diebliffet er i Besiddelse af tilstrækkelige Oplysninger i den Henseende; men jeg tror dog, at Trangen er større, end den ærede Minister antager, og hvis det er Tilfældet, haaber jeg ogsaa, at den vil komme til at give sig tilkjennde, og mulig vil den Omstæn-

dighed, at Sagen nu er bragt paa Tale, gjøre det lettere for denne Trang at give sig tilkjennde. Jeg anerkjender isvrigt paa den anden Side, at Trangen ikke er saa stor, som den var til at faae en fælles nordisk Bestyttelse for den litterære Eiendomsret; men selv om Trangen ikke skulde være større, end den ærede Minister antager, vilde det ikke desto mindre være et Fremskridt, der vilde blive gjort derved, at man udvide de Omraadet for den fælles nordiske Retssbestyttelse, og det gjælder jo her Spørgsmaal, som ere paa Dagsordenen ikke alene her, men meget mere i det øvrige Europa, thi dette er Tilfældet baade med den litterære og den kunstneriske Eiendomsret, og vi have jo lettere ved at komme ind i den europæiske Bevægelse, naar vi først og fremmest i den Henseende slutte os sammen med de to andre nordiske Riger, som vi isvrigt staa saa nær. Vi pleie jo i den senere Tid — og jeg anser det for et heldigt Spor, Skandinavismen derved er kommen ind i — at stræbe hen til, at de skandinaviske Lande mere og mere faae fælles Rettsregler snart paa det ene, snart paa det andet Omraade, og dette er et Omraade, som det forekommer mig, at det vilde være lettest af Alt, hvad der forestaar, at ordne; det vil være meget lettere at faae sat Slutningen paa end det, som skete isjor ved Kommissionen om den litterære Eiendomsret. Jeg haaber derfor, at den høie Regjering vil, saasnart de øvrige Omstændigheder tillade det, ikke lade denne Sag ligge hen, men vil tage den for til ny Overveelse, og det i Forbindelse med et Gjennemsyn af vor Lovgivning haade paa den litterære og den kunstneriske Eiendomsrets Omraade. Jeg haaber, at man vil blive mindet om dette Spørgsmaal, naar nu om ikke mange Dage Kunstakademiet aabner sine Besættelser endnu altfor styggefulde Sale paa Charlottenborg.

Indenrigsministeren (Skeel): Den ærede Forespørger yttrede, at Indenrigsministerens Svar ikke havde været tilfredsstillende. Dersom det ærede Medlem havde kunnet paavise, at der var nogen virkelig Trang tilstede, eller at der var fremkommet enten fra den ene eller den anden Side nogen Antydning i den Retning, vilde jeg give det ærede Medlem Ret i at anse det for utilfredsstillende, naar den danske Regjering maatte sige, at den ikke havde tænkt paa at foretage Noget i den Retning for Diebliffet. Da imidlertid det ærede Medlem ikke selv har kunnet paavise nogen virkelig tilstede værende Trang, og